

La Fundació Acció Baix Montseny rep l'ISO 9001:2000

Sant Celoni

L'alcalde de San Celoni, Francesc Deulofeu, va recollir divendres el certificat ISO 9001:2000 atorgat a la Fundació Baix Montseny, nascuda l'any 2000 amb l'objectiu d'oferir una alternativa ocupacional i d'inserció a persones amb disminucions intel·lectuals. La Fundació Acció Baix Montseny treballa per a diferents ajuntaments i també per a empreses privades, oferint serveis forestals, de pintura, de neteja, de repartiment de publicitat a domicili i jardineria. En el moment de la seva creació, la Fundació tenia ocupades 16 persones. Ara n'hi treballen més de 40. **Y.D.**

Es presenta la museïtzació de l'aeròdrom de Rosanes

La Garriga

Aquest dimarts es presentarà el projecte de museïtzació de l'aeròdrom de Rosanes, a les vuit del vespre a l'Escola Municipal de Música de la Garriga. La presentació anirà a càrrec de Francesc X. Hernández i Laia Coma. També es presentarà el web del Centre de Documentació Històrica de la Garriga.



El proper mes de març acabarà la primera part de les obres d'ampliació del parc

Els bombers de Mollet estrenaran les noves dependències al març

Després s'ampliaran les cotxeres, el magatzem i el taller

Mollet del Vallès

EL 9 NOU

La primera part de les obres d'ampliació del parc de bombers de Mollet s'acabarà aquest mes de març. Es tracta d'un nou edifici de planta baixa i primer pis amb una superfície útil de gairebé 680 metres quadrats. Després, s'enderrocaran les actuals

dependències per poder ampliar les cotxeres, que tindran sortida directa a la carretera. Aquí també hi haurà un magatzem, el taller i la zona de neteja dels equips de protecció individual (EPI), a la planta baixa, i el magatzem dels EPI i l'arxiu, al primer pis.

Les noves dependències tindran una sala de control,

una aula, despatxos, un gimnàs, vestidors masculins i femenins, lavabos, dutxes, una zona de neteja, un rebost, la cuina i el menjador. A la primera planta hi haurà diverses habitacions per als bombers i també un gimnàs.

La reforma costarà 2,03 milions d'euros. Totes les obres està previst que s'acabin a final d'estiu.

Veïns de Vilanova tornen a queixar-se per l'increment de l'IBI

Vilanova del Vallès

EL 9 NOU

Diverses associacions de veïns de Vilanova han tornat a expressar les seves queixes per l'increment de l'IBI, després d'haver manifestat reiteradament la seva oposició a aquesta revisió cadastral per diversos motius. La nova queixa ha arribat després que en el ple del 26 de gener, l'equip de govern va aprovar una baixada de coeficient de sis mil·lèsimes, del 0,69 al 0,684. Segons els veïns dels barris de Ca l'Alegre, Can Nadal, Can Pascol, Can Cebrià, les Roquetes-Camí de Cal Sereno, Riera Mirambell-Barri Rodes, del barri de la Casa Nova, del Xargall, de l'Eixample i del nucli urbà, aquesta decisió no té cap sentit si no és per pur afany recaptador o inconsciència. "No sabem com es pot modificar el coeficient quan encara no està tancat el padró. I no ho podien saber fins a la primera setmana de febrer, segons el propi recaptador i regidor", diuen els veïns, que consideren que la revisió és inoportuna, sobrevalorada i amb falta de rigor tècnic.

EL BLOC

DIJOUS MERCAT

Francesc Cano



ABELLÓ

Passarà a la història com un dels grans artistes de la segona meitat del segle XX. Mai es va voler adscriure a cap de les corrents imperants de l'època. Era un home estrany, arrauat, com els bons artistes. La gent del món de l'art ja ho té, això. Mai saps on acaba la bogeria i on comença la interpretació, però tant se val. El cas és que el llegat que ens ha deixat és magnífic. El Museu Municipal Joan Abelló de Mollet presenta durant aquests dies l'exposició "El Mollet d'Abelló", una retrospectiva dels millors retrats que el pintor va fer de la seva ciutat. És una ocasió única per veure plegades 76 imatges del Mollet d'abans. A casa en som fills, de Mollet. Tugas, Parera, Castells i Calçada. De Mollet, Mollet. Sempre he cregut que és una ciutat més aviat lletja, feta a glopades d'immigració de Barcelona. Ciutat dormitori. Avui Mollet té les dimensions de Granollers, però el punt d'on partia no té res a veure. I això encara pesa molt. El Mollet que avui ciutadeja, als anys 50 no era més que un poblet de gent



Mollet acull una exposició sobre els vincles d'Abelló i Mollet

senzilla. Pagesos, treballadors de la Teneria, obrers de Can Fàbregas i de Can Mulà. L'orgull de ser de Mollet era més que relatiu. Però l'Abelló en va prescindir i cansat d'una dècada de viatges pel món va tornar al seu poble natal. Ni Barcelona ni bucolismes empordanencs. Simplement Mollet. Aquesta aposta –conscient o improvisada, vés a saber– permet avui recuperar fotografies d'uns espais llavors encara romàntics fets de prats verdsos i pellers escabellats. Escenaris de fotografies velles i records familiars. Aquestes setmanes, al Museu de Mollet hi veuran l'Abelló, sí. Però una ciutat diferent. L'ombra sobre la qual ha crescut el gegant.

'CAMINO'

Una consideració sobre la guardonada pel·lícula *Camino* i el seu director, Javier Fesser. Ni entro ni surto sobre el que explica. Tothom és ben lliure de portar al cinema la història que vulgui per ofensiva que pugui semblar. Però el que no s'hi val és fer trampa. Enganyar, vaja. Per una qüestió de deontologia elemental, cap professional de la comuni-

cació pot reivindicar com a radicalment verídica una història plena de falsedats. I a *Camino* qualsevol coincidència amb la realitat és pura casualitat. La mare, per exemple, a la pel·lícula hi apareix com una religiosa fanàtica, manipuladora, fàcil de convèncer i obsessionada per controlar les seves filles. A la realitat era una dona culta, amable i que vivia el seu sentit de la fe amb la més absoluta de les naturalitats. El pare el presenten com un home descregut que mor abans que la protagonista. A la realitat era un bon catòlic que va morir vint anys després. La germana numerària, a la cinta s'explica que es va fer de l'Opus Dei després d'un desengany amorós forçat per la seva mare que llegia la seva correspondència. A la realitat només era una jove independent, de personalitat forta i llicenciada en Farmàcia i Antropologia. A la pel·lícula, la nena mor enmig d'aplaudiments de família, metges, infermeres i capellans. A la realitat, la nena va morir envoltada del més respectuós dels silencis. I m'aturo aquí perquè no acabaria. El d'avui és un article en defensa de l'Opus Dei, sí. Però també és un article en defensa de la dignitat d'una família. Una família que existeix de veritat, que passeja per Madrid i que per molt que ho intenti, no aconseguirà convèncer l'opinió pública que tot això que explica *Camino* no té res a veure amb el que va passar. Sorprenen pensar que el col·lectiu que forma l'Acadèmia Espanyola de Cinema només hagi valorat la qualitat de la pel·lícula –de la qual no dubto– i hagi oblidat per complet els límits ètics que també haurien de pesar sobre la seva feina.